

वा०रा०

॥ ७२ ॥

तेषां देवानां तत् स्वेष्टानुकूलं वचनं श्रुत्वा ॥ स्कन्नं आदौ ईश्वरयोः सकाशात् स्कन्नं पश्चाद्गंगायागर्भात् परिस्रवे सति परयालक्ष्म्या दीप्यमानं अनलमिव ॥ दुस्पर्शं दुस्पर्शानि
वृत्तिप्रयोजनकं ॥ शैत्यसिद्धये ताः स्नापयन् अस्नापयन्नित्यर्थः ॥ २६ ॥ ततः स्कन्नपरिस्रुतत्वे हेतोः पूर्वकार्तिकेयत्वेनोक्तं स्कंद इत्यन्वर्थनाम्ना अत्रुवन्नित्यन्वयः ॥ स्कन्नपरिस्रु
त इत्यर्थे स्कंद इति पृषोदरादित्वात्साधु ॥ २७ ॥ ततः कृत्तिकानां क्षीरं प्रादुर्भूतं आसीति शेषः ततः पण्णामपि स्तनजं पयः क्षुधातिशयेन पटाननो भूत्वा जग्राह ॥ २८ ॥ एवं
तदा षड्भिर्मुखैः यावदपेक्षितं क्षीरं गृहीत्वा एकाङ्का एकदिने नैव सुकुमारवपुरपि स्वतेजसैव दैत्यसैन्यगणान् अजयत् ॥ २९ ॥ ततः सकलामुरजयाद्धेनोः ॥ सर्वेऽग्निपुरोगमा देवाः

तेषां तद्वचनं श्रुत्वा स्कन्नं गर्भपरिस्रवे ॥ स्नापयन् परयालक्ष्म्या दीप्यमानं यथानलं ॥ २६ ॥ स्कंद इत्यत्रुवन्देवाः स्कन्नं गर्भपरिस्रवे ॥ का
र्तिकेयं महाबाहुं काकुत्स्थज्वलनोपमं ॥ २७ ॥ प्रादुर्भूतं ततः क्षीरं कृत्तिकानामनुत्तमं ॥ पण्णां पटाननो भूत्वा जग्राह स्तनजं पयः ॥ २८ ॥
गृहीत्वा क्षीरमेकाङ्का सुकुमारवपुस्तदा ॥ अजयत्स्वेन वीर्येण दैत्यसैन्यगणान्विभुः ॥ २९ ॥ सुरसेनागणपतिमभ्यर्पि चन्महाद्युतिं ॥ त
तस्तममराः सर्वे समेत्याग्निपुरोगमाः ॥ ३० ॥ एष ते रामगंगाया विस्तरोऽभिहितो मया ॥ कुमारसंभवश्चैव धन्यः पुण्यस्तथैव च ॥ ३१ ॥
भक्तश्च यः कार्तिकेये काकुत्स्थभुवि मानवः ॥ आयुष्मान् पुत्रपौत्रैश्च स्कंदसालोक्यतां व्रजेत् ॥ ३२ ॥ इत्यर्पे श्रीमद्रा० वा० वा० सप्त
त्रिंशः सर्गः ॥ ३७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ तां कथां कौशिकैरामे निवेद्य मधुराक्षरां ॥ पुनरेवापरं वाक्यं काकुत्स्थमिदम
ब्रवीत् ॥ १ ॥

समेत्य सुरसेनागणपतिं तं अभ्यर्पि चन्नित्यन्वयः ॥ ३० ॥ उपसंहरति ॥ एष इत्यादि ॥ ३१ ॥ धन्यत्वपुण्यत्वे विवृणोति ॥ भक्त
श्चेति ॥ ऐहलौकिकफलेन धन्यत्वमाप्नुमि केन पुण्यत्वं ॥ पुत्रपौत्रैश्चेत्यस्य युक्तः सन् देहत्यागे इति शेषः ॥ ३२ ॥ इति रामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके बालकांडे सप्त
त्रिंशः सर्गः ॥ ३७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ अथ त्रीन्पथो हेतुना केनेत्यादि प्रश्नस्योत्तरं वक्तुमाह ॥ तां कथामिति ॥ अपरवाक्यं
वक्ष्यमाणं प्रश्नोत्तरं ॥ १ ॥

वा०का०

॥ ७२ ॥